

steren et redskab til simpelt hen at sige nej til den repræsentation.

Men hvis vi f.eks. ser vores Folketing – det har jeg også hørt nogle fremføre – så ønsker man, at der skal være ligelig fordeling mellem kønnene. Men jeg vil altså forbeholde mig retten til som kvinde at stemme på en mand, hvis jeg mener, at han bedre repræsenterer mine synspunkter end en kvinde. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt det er en mand eller en kvinde, men et spørgsmål om de synspunkter, der bliver repræsenteret, og vi mener sådan set, at det skal være det, der skal være dominerende i vores demokratiske samfund.

(Kort bemærkning).

**Jeppe Kofod (S):**

Nu har Venstres ordfører flere gange fremført, at der mangler statistik om ligelønsforhold. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge Venstres ordfører, om hun ikke vil opfordre Dansk Arbejdsgiverforening til igen at lave en kønsopdelt statistik, som man jo afskaffede i 1992. Det kunne være, at vi på den måde kunne se, om de her uligheder stadig væk eksisterer, når det gælder lønninger mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

**Anni Svanholt (SF):**

Med hensyn til statistik, ja, så kan man jo læse dér, hvor der nu står noget, og jeg kan også oplyse fru Rikke Hvilshøj om, at Det Økonomiske Råds beregninger viser, at der simpelt hen er store forskelle inden for tilsvarende uddannelser. Jeg kan sige, at fra HK's side er det netop opgjort; der kan man bare tage 1999, og der er jo forskel: Hver gang en mandlig kollega får 100 kr., får den kvindelige kun 89,70 kr. Det er til at forholde sig til. Så den ulighed skal ikke bagatelliseres; den skal der arbejdes med.

Men med hensyn til repræsentationen er det jo klart, at det står enhver frit for, hvem man vil stemme for. Men er det ikke Venstres holdning, at man selvfølgelig skal tilstræbe, da kvinder udgør halvdelen – i hvert fald mindst halvdelen – af den danske befolkning, at det også skal afspejle repræsentationen i det Ting, vi står i her, i Folketinget?

(Kort bemærkning).

**Rikke Hvilshøj (V):**

Først til hr. Jeppe Kofod: Det er sådan set derfor, jeg har været positiv med hensyn til

videnscenteret, for jeg mener, det bør være en af videnscenterets opgaver at tilvejebringe en ordentlig statistik, som vi kan debattere på baggrund af – det er sådan set den vinkel og den forhåbning, jeg har til videnscenteret – og at det ikke bliver organisationernes opgave at tilvejebringe den.

Og så til spørgsmålet, om Venstre ikke vil tilstræbe en ligelig sammensætning, f.eks. i Folketinget, mellem kønnene? Jamen det mener vi ikke er en politisk opgave at tilstræbe. Vi kan ikke pådutte vælgerne, at der skal være en ligelig sammensætning. Det, vi vil sikre fra Venstre, er, at der er lige muligheder for kvinder såvel som for mænd til at stille op, og det oplever jeg i høj grad der er. Jeg tror endda, der er nogle mænd, der i øjeblikket vil påstå, at i de her år er det en fordel at være kvinde, og at hvis en masse mænd stiller op og de står på listen med én kvinde, jamen så har de det faktisk ret svært.

Der er stadig væk flest mænd i dette Folketing. Det må være befolkningens afgørelse, det kan ikke være et mål i sig selv, men jo, jeg så også gerne flere kvinder.

**Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):**

Fru Pia Christmas-Møller som ordfører.

**Pia Christmas-Møller (KF):**

Jeg vil godt sige det ligeud: Når jeg læser regeringens lovforslag, bliver jeg i hvert fald temmelig deprimeret. Er vi virkelig ikke nået længere? Vi skriver år 2000, og alligevel må vi konstatere, at der ikke er ligestilling i Danmark.

Jeg husker tilbage, da jeg var 14 år og lige var begyndt at interessere mig kraftigt for politik. Jeg havde meldt mig ind Konservativ Ungdom og syntes jo virkelig, at det gik fremad på mange områder, også med ligestillingen, og jeg blev meget glad, da vi i Danmark på EF's foranledning fik knæsat princippet om ligeløn. Det skete i Folketingsåret 1975-76. Først da, kan man sige, fik vi i Danmark knæsat princippet om, at mænd og kvinder principielt skulle have samme løn for samme arbejde.

Jo, dengang var der grund til at tro, at nu ville man med stormskridt nærme sig en situation, hvor der var ægte og regulær ligestilling. Altid har jeg vendt mig kraftigt imod kønskvotering, vendt mig imod ideer om, at mennesker, uanset om det var mænd eller kvinder, skulle placeres på bestemte poster alene på grund af deres køn. Lige så stærkt har jeg altid arbejdet for lige muligheder, for at det skulle være kvalifikationer-